

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 16C/94/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824202324
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2025:5824202324.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. - A. E., F. XXXX/XX, zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom 026 01 Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, proti žalovaným: 1/ G. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D., I. J. XXXX/X, 2/ A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. - K. E., L. XXXX/XX, 3/ SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom 841 04 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, Karloveská 2, IČO: 36 022 047, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

- Súd žalobu na obnovu konania **z a m i e t a**.
- Žalovaným 1/ a 2/ súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.
- Žalovaný 3/ **m á** voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Žalobkyňa dňa 12.09.2024 doručila tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa (v znení jej doplnenia zo dňa 20.01.2025) domáha, aby súd v prvej fáze povolil obnovu konania vedeného pod sp. zn. DK-6C/21/2020 o zriadenie vecného bremena k nehnuteľnosti a pokiaľ súd obnovu povolí, v druhej fáze konania navrhuje, aby súd žalobu žalobcov zamietol a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania.

2/ Žalobu odôvodnila tým, že dňa 14.08.2024 jej bola zo Štátneho vedeckého archívu v Žiline doručená odpoveď na jej žiadosť o poskytnutie podkladov k stavbe, ku ktorej bolo rozhodnutím súdu zriadené vecné bremeno. V rámci tejto odpovede žalobkyňa obdržala Rozhodnutie o prípustnosti stavby zo dňa 03.07.1973, ktoré stavbu špecifikovalo ako „rekreačný altánok“. Zároveň sa žalobkyňa dozvedela, že kolaudačné rozhodnutie na uvedený rekreačný altánok nebolo v archíve Mestského národného výboru v Dolnom Kubíne nájdené. V lehote troch mesiacov odo dňa, keď sa dozvedela o dôvode obnovy, konkrétne, že existujú rozhodnutia a dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní preto podáva žaloba na obnovu konania sp. zn. DK-6C/21/2020. Zároveň uviedla, že je možné vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, a tieto dôkazy majú potenciál priviesť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Jedná sa o vykonanie geometrického plánu a znaleckého posudku na zriadenie prístupovej cesty bez výrazného obmedzenia vlastníckeho práva žalobkyne k jej (stavebnému) pozemku, ktorý dôkaz súd prvého stupňa odmietol vykonať. Dňa 10.09.2024 sa žalobkyňa dozvedela o existencii nového rozhodnutia, ktoré stanovuje, že súd je povinný vykonať každý navrhnutý dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok, pričom nevykonanie takéhoto dôkazu musí byť náležite odôvodnené. V predmetnom konaní súd prvej inštancie nevykonan navrhnutý dôkaz žalovanej, ktorý mal jednoznačne potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok týkajúci sa možnosti iného prístupu k stavbe, ku

ktorej bolo zriadené vecné bremeno. „Súd však musí dbať na to, aby nevytlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok a nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu je povinný zdôvodniť.“ [2Cob/63/2022 zo dňa 05.08.2024]. „Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.“ [rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/107/2019]. Súd by mal v konaní o nároku na usporiadanie práv a povinností strán pristupovať k aplikácii inštitútu sudcovskej koncentrácie výnimočne, najmä v prípade, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, ktorý zasahuje do vlastníckeho práva. V takýchto prípadoch musí byť zohľadnené, že nesprávne uplatnenie sudcovskej koncentrácie by mohlo viesť k porušeniu ústavou garantovaných práv, konkrétne práva na ochranu vlastníckeho práva podľa článku 20 Ústavy SR. Ak by odmietnutie vykonania dôkazu, ktorý má právny potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok o lepšom spôsobe usporiadania práv a povinností, bolo odôvodnené iba aplikáciou inštitútu sudcovskej koncentrácie, môže dôjsť ku konfliktu právnych predpisov, kde prednosť musí mať právny predpis vyššej právnej sily – Ústava SR. V takom prípade by bolo nevyhnutné, aby inštitút sudcovskej koncentrácie nebol použitý spôsobom, ktorý by viedol k porušeniu článku 20 Ústavy SR. Na základe uvedeného žalobkyňa preukazuje splnenie procesných podmienok a to zachovania lehoty a naplnenie dôvodov na podanie žaloby na obnovu konania, a to v súlade s § 397 písm. a) a b) CSP, pričom sa opiera o nové dôkazy, ktoré môžu mať zásadný vplyv na výsledok konania. V pôvodnom konaní došlo k zriadeniu vecného bremena na pozemku žalobkyne (stavebný pozemok), čo má pre ňu výrazne negatívne právne a ekonomické dôsledky. Tento zásah významne obmedzuje jej ústavou garantované vlastnícke právo, ktoré je podľa čl. 20 Ústavy SR nedotknuteľné. Vlastnícke právo žalobkyne bolo značne znehodnotené, a preto je potrebné na túto situáciu nahliadať s najvyššou mierou citlivosti a právnej opatrnosti. V pôvodnom konaní bolo vecné bremeno zriadené na základe nepravdivých a neúplných informácií o stavebnom povolení a kolaudačnom rozhodnutí pre stavbu, ku ktorej prístup mal byť zriadený. Dňa 14.08.2024 bola žalobkyne doručená odpoveď zo Štátneho vedeckého archívu v Žiline, archív Dolný Kubín, na jej žiadosť o podklady týkajúce sa predmetnej stavby so súpisným č. X, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre M. C. D., katastrálne územie A. E.. Z tejto odpovede vyplynulo, že stavebné povolenie zo dňa 03.07.1973 bolo vydané na stavbu „rekreačného altánku“, a nie na „rekreačnú chatu“, ako je nesprávne uvedené v liste vlastníctva. Navyše, kolaudačné rozhodnutie pre túto stavbu vo fonde Mestského národného výboru v Dolnom Kubíne nebolo vôbec nájdené. Na základe týchto nových dôkazov žalobkyňa tvrdí, že v pôvodnom konaní bolo rozhodované na základe nesprávnych skutkových zistení, ktoré mohli významne ovplyvniť rozhodnutie súdu. Rozhodnutie o prípustnosti stavby, ktoré stanovuje, že ide o „rekreačný altánok“, nie je v súlade s kategóriou uvedenou v liste vlastníctva, čo zásadne ovplyvňuje legálnosť stavby a tým aj možnosť zriadenia vecného bremena podľa § 151o Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 397 písm. a) CSP sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré žalobkyňa nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, a ktoré môžu privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa doteraz nemala možnosť doložiť stavebné povolenie a dôkazy o neprítomnosti kolaudačného rozhodnutia, pretože tieto podklady získala až v auguste 2024. V čase vedenia konania archív neposkytol uvedené podklady žalobkyňi s odôvodnením, že uvedené je možné predložiť až na žiadosť súdu, ktorú skutočnosť žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie uviedla. Skutočnosť, že sa jedná o „rekreačný altánok“ a nie „rekreačnú chatu“, zásadne ovplyvňuje celý právny základ pre zriadenie vecného bremena. Zároveň v zmysle § 397 písm. b) CSP sú tu dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, a tieto dôkazy môžu privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie. Stavebné povolenie na „rekreačný altánok“ a absencia kolaudačného rozhodnutia predstavujú dôkazy, ktoré majú potenciál preukázať nelegálnosť stavby. Pokiaľ by sa potvrdilo, že stavba nie je legálna, nie je možné zriadiť cez pozemok žalobkyne prístup k takejto stavbe v zmysle § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ďalej poukazuje na to, že zriadenie vecného bremena cez jej pozemok predstavuje neprimeraný zásah do jej ústavne garantovaného vlastníckeho práva. Právo vlastníť majetok je podľa Ústavy SR nedotknuteľné, a každý zásah do tohto práva musí byť vykonaný s maximálnou ohľaduplnosťou. V tomto prípade však súd

prvej inštancie nebral do úvahy alternatívne možnosti prístupu, ako napríklad pozemok H. N., ktorý je situovaný tak, aby účelnejšie zabezpečil prístup ku stavbe, alebo pozemok označený ako E-KN parc. č. XXX/X, ktorý je vo vlastníctve Slovenskej republiky a môže slúžiť ako vhodný prístup k stavbe. Napriek tomu, že žalobkyňa tieto alternatívy predniesla už pred súdom prvej inštancie, tento návrh bol súdom ignorovaný. Súdom mal v záujme minimalizácie zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne tieto možnosti dôkladne preskúmať a posúdiť ich v súlade s princípom proporcionality. Nevykonanie navrhovaných dôkazov predstavuje závažné pochybenie zo strany súdu, ktoré ovplyvnilo spravodlivý výsledok konania. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že je nevyhnutné obnoviť konanie, keďže sú tu nové dôkazy, ktoré môžu viesť k výrazne priaznivejšiemu výsledku pre žalobkyňu. Navyše, pôvodné rozhodnutie súdu zasiahlo do jej vlastníckych práv neprimerane a bez ohľadu na možné alternatívy prístupu. Žalobkyňa preto nalieha, aby súd povolil obnovu konania a riadne zvažil všetky nové dôkazy a návrhy prednesené v tomto konaní. Na základe uvedeného žalobkyňa preukazuje splnenie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, keďže žalobu podáva v lehote troch mesiacov od získania nových dôkazov. Žalobkyňa verí, že Najvyšší súd SR bude postupovať s maximálnou pozornosťou pri ochrane jej vlastníckeho práva, ktoré bolo vážne zasiahnuté. Táto argumentácia zdôrazňuje nové skutočnosti, zásah do vlastníckeho práva a potrebu citlivého prístupu súdu k prípadu, pričom poukazuje na pochybenia súdu prvej inštancie a nové skutočnosti a nové rozhodnutia súvisiace s priebehom konania, na ktoré by mal súd v zmysle zásady predvídateľnosti rozhodnutia prihliadať.

3/ Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k vyššie uvedenej žalobe uviedli, že ich rodičia nadobudli rekreačnú chatu č.X postavenú na parcele EN parc. č. XXX/X k. ú. A. E. kúpnu zmluvou zo dňa 10.11.1983, registrovanou dňa 02.12.1983 Štátnym notárstvom Dolný Kubín pod číslom XXX/XX. Predmetom kúpnej zmluvy bola rekreačná chata č.X a zastavaný stavebný pozemok EN parc. č. XXX/X vo výmere 150 m². V bode V. uvedenej zmluvy je uvedené, že predávajúci ručia za vlastníctvo, nespornosť a bezbremenosť predávaných nehnuteľností. Okresný národný výbor - odbor územného plánovania v Dolnom Kubíne svojím rozhodnutím zo dňa 18.01.1984 povolil užívať stavbu chaty v obci A. E. O. N. P. XXX/X. O tomto rozhodnutí boli upovedomení: G. K. D. a Miestny národný výbor v Dolnom Kubíne. Uvedená rekreačná chata č.X je zapísaná na liste vlastníctva LV č. XXXX pre k. ú. A. E. na D. C. D.. Za uvedenú chatu sa platí viac ako 40 rokov daň z nehnuteľností na A. C. D. a bola predmetom dvoch dedičských konaní v roku 2015 a 2019. V rozsudku Okresného súdu 6C/21/2020 v bode 11/ sa uvádza, že nebolo medzi stranami sporné, že žalobcovia sú, každý z nich v podiele 1/2-ica z celku, podielovými spoluvlastníkmi rekreačnej chaty súp. č. X, nachádzajúcej sa na pozemku parc. KN-C č. XXX/X, zastavané plochy a nádvorie o výmere 150 m² v k.ú. A. E., ktorá chatka spolu s pozemkom sú zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. A. E. a obec C. D.. Najvyšší súd v Uznesení 8Cdo/13/2023 v bode 1.4. uviedol, že navyše prvoinštančnému súdu sa javilo ako oveľa správnejšie zriadiť vecné bremeno vo forme pešieho prechodu cez nezahradený pozemok, ktorý sa využíva ako záhrada, než cez pozemok oplotený, ktorý sa užíva ako súčasť obydlija a predstavuje súkromie p. N.. Najvyšší súd v uznesení 8Cdo/13/2023 uviedol, že odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku uviedol, že v súdnej veci súd prvej inštancie vykonal komplexné dokazovanie, z ktorého ustálil náležite aj skutkový stav veci a spor účastníkov uzavrel v súlade s právom. Prvoinštančný súd podrobne aj vysvetlil, na akom skutkovom a právnom základe neakceptoval námietky žalovanej 1/ o existencii aj iných možností prístupu žalobcov 1/, 2/, než cez pozemok žalovanej 1. Prvoinštančný súd bol dôsledný, keď nariadil dokazovanie aj na mieste samom, zistenia z ohliadky aj komplexne do rozhodovania pretavil, podrobne vysvetlil žalovanej 1/ prečo, z akých dôvodov ňou navrhované prístupové cesty, cez ktoré by podľa jej názoru mali /mohli žalobcovia 1/, 2/ realizovať prístupy k chatke nebolo možné považovať za akceptovateľne, príp. existujúce, alebo za reálne vykonateľné. Najvyšší súd v uznesení 8Cdo/13/2023 na str. 12, bod 21. uviedol, že na poslednom pojednávaní navrhla/zopakovala, aby bol prechod zriadený v inej časti jej pozemku, resp. pozdĺž na opačnej strane pozemku. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu súd prvej inštancie poukázal na to, že aby mohol prípadne o takomto prechode rozhodnúť, musel by mať k tomu technický podklad, t. j. geometrický plán a takýto dôkaz žalovaná nepredložila, ani nenavrhol. S poukazom na uvedené dovolací súd konštatuje, že v okolnostiach daného prípadu súd prvej inštancie žalovanej 1/ poskytol dostatočný priestor pre to, aby mohla včas uplatniť všetky prostriedky procesnej obrany a pokiaľ táto túto možnosť nevyužila, hoci konkrétne o vypracovaní nového geometrického plánu musela vedieť, v žiadnom prípade v tom nemožno vidieť porušenie jej procesných práv spôsobom, akým prezentovala v podanom dovolaní. Napokon dovolací súd uvádza, že súd prvej inštancie si riadne splnil aj svoju povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej, prečo z dôvodu aplikácie sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol na žalovanou 1/ uplatnený prostriedok procesnej obrany (§ 153 ods. 3 CSP). Najvyšší súd v uznesení 8Cdo/13/2023 na str. 16 bod 31 uviedol, že toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu

pomerom hlasov 3:0 a na str. 16 v poučení jasne uviedol: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok. Podaním žaloby na obnovu konania fakticky dochádza k spochybneniu všetkých troch súdov, ktorí v danej veci rozhodovali. Je smutné a poľutovaniahodné, že žalovaní 1/ a 2/ vedú súdny spor s dcérou pani A., ktorá je uvedená v kúpnej zmluve z roku 1983 ako predávajúca (časť pozemku) a podpisom de facto uznáva právo kupujúcich na prechod k predmetnej rekreačnej chate cez jej zostávajúci pozemok.

4/ Žalovaný 3/ vo vyjadrení k žalobe uviedol, že na základe doplnenia podania - žaloby na obnovu konania zo dňa 11.09.2024 je zrejmé, že žalobkyňa napáda rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 14.10.2021, sp. zn. 6C/21/2020-317 žalobou na obnovu konania, ktorá smeruje výlučne voči výroku I., výroku II., výroku III. a výroku VI. rozsudku tohto rozsudku. Nesmeruje teda voči výroku č. IV a výroku V. rozsudku, ktorými súd konanie voči žalovanému v 2/ rade (v tomto konaní označený ako žalovaný 3/) zastavil a zároveň žalovanému 2/ rade (v tomto konaní označený ako žalovaný 3/) nepriznal náhradu trov konania. Výrok IV. a výrok V. rozsudku sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 17.12.2021. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.02.2022, zostal rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 14.10.2021, č.k. 6C/21/2020-317 nedotknutý vo výroku IV. o zastavení konania voči žalovanému v rade 2/ a vo výroku V. o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému v rade 2/ (v tomto konaní označený ako žalovaný 3/). Odvolací súd zároveň rozsudkom zo dňa 28.02.2023, č. k. 10Co/49/2022 potvrdil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín vo zvyšných výrokoch (I., II., III., VI.) a žalobcom 1/ a 2/ rade (v tomto konaní označení ako žalovaní 1/ a žalovaní 2/) priznal voči žalovanej v 1/ rade (v tomto konaní označená ako žalobkyňa) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5/ Súd vyjadrenia žalovaných 1/ až 3/ doručil žalobkyni k rukám jej právneho zástupca dňa 09.05.2025, a to spolu s predvolaním na pojednávanie nariadeným na 22.05.2025.

6/ Pojednávanie určeného na deň 22.05.2025 sa zúčastnili všetky subjekty vystupujúce ako strany sporu a tiež právny zástupca žalobkyne.

7/ Žalobkyňa na pojednávaní na podanej žalobe zotrvala, keď pred otvorením pojednávania ju súd vyzval na jej späťvzatie pre jej zjavnú nedôvodnosť. Na otázku súdu jej právny zástupca uviedol, že v čase pôvodného konania žalobkyňa oslovila archív ústne a vydanie požadovaných písomností o stavbe jej bolo odmietnuté tiež ústne. Pravdepodobne to mohlo byť aj z toho dôvodu, že v tom čase boli na Slovensku covidové opatrenia. Žalovaný 1/ k tomu uviedol, že pokiaľ ide o covidové opatrenia, žalobkyňa mohla žiadať tieto písomnosti aj písomne, pošta fungovala. V pôvodnom konaní žalobkyňa ani raz nespomenula, že by jej archív niečo nechcel vydať a prvýkrát sa to dozvedeli z tejto žaloby na obnovu konania. Žalovaný 2/ k tomu uviedol, že keď bol Covid, tak ústne požiadavky boli skôr rizikovejšie ako písomné. Podľa jeho názoru, ak žalobkyňa nemá písomné vyjadrenie, tak tam ani nebola. Je to len tvrdenie a podľa neho žalobkyňa klame. Poverená zamestnankyňa žalovaného 3/ na pojednávaní zotrvala na vyjadreniach uvedených v písomnom vyjadrení k žalobe, s poukazom na ktoré žiadala žalobu na obnovu konania voči žalovanému 3/ podľa § 414 CSP zamietnuť.

8/ Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložila žalobkyňa spolu so žalobou na obnovu konania, ako aj listinami a rozhodnutiami, ktoré predložili súdu žalovaní 1/ až 3/ so svojimi písomnými vyjadreniami k uvedenej žalobe. V rámci dokazovania sa súd oboznámil so zápisnicou z pojednávania zo dňa 14.10.2021 konaného vo veci t. s. DK-6C/21/2020.

9/ Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil, že v konaní, ktoré sa začalo na - v tom čase existujúcom - Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 6C/21/2020 uvedený súd dňa 14.10.2021 vyhlásil rozsudok, ktorým na základe žaloby žalobcov G. H. D., nar. XX.XX.XXXX a A. D., nar. XX.XX.XXXX proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX a štátnemu podniku Slovenský vodohospodársky podnik, vo výroku I. zriadil k pozemku vytvorenému geometrickým plánom G. Q. D. č. XXXXXXXX-XXX/XXXX zo dňa 10.10.2019 pod číslom C KN parc. č. XXX/XX orná pôda vo výmere 92 m² z pozemku C KN parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 3049 m² zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre obec C. D., katastrálne územie A. E. vecné bremeno, ktorému zodpovedá právo pešieho prechodu po tomto pozemku v prospech vlastníkov stavby – rekreačnej chaty, súpisné číslo X nachádzajúcej sa na pozemku C KN parc. č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 150 m² zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre obec C. D., katastrálne územie A. E., a to v rozsahu aký je zakreslený v geometrickom pláne G.

Q. D. č. XXXXXXXX-XXX/XXXX zo dňa 10.10.2019. Vo výroku II. súd žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanej v 1/ rade jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 5.060,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku III. žalobcom v 1/ a 2/ rade priznal voči žalovanej v 1/ rade právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vo výroku III. súd konanie voči žalovanému v 2/ rade zastavil. Vo výroku V. žalovanému v 2/ rade nepriznal náhradu trov konania a vo výroku VI. vyslovil, že neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku je geometrický plán G. Q. D. č. XXXXXXXX-XXX/XXXX zo dňa 10.10.2019 (č. I. 51-57 spisu). Predmetný rozsudok súd vyhlásil v závere pojednávania konaného dňa 14.10.2021, keď zo zápisnice z uvedeného pojednávania (ktoré sa stalo záverečným pojednávaním na prvostupňovom súde) vyplýva, že na tomto pojednávaní ani jedna zo sporových strán nevzniesla žiadne návrhy na doplnenie dokazovania (č. I. 305 pripojeného spisu t. s. DK-6C/21/2020).

10/ Na základe odvolania A. B., nar. XX.XX.XXXX, ktoré podala proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín vydanému v konaní sp. zn. 6C/21/2020, o veci rozhodoval aj Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom sp. zn. 10Co/49/2022 zo dňa 28.02.2023 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výrokoch I., II., III., VI. a zároveň vyslovil, že tento rozsudok ostáva nedotknutý vo výroku IV. o zastavení konania voči žalovanému v 2. rade a vo výroku V. o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému v 2. rade (č. I. 58 – 62 spisu).

11/ Ako aj vo vyjadrení k žalobe uviedli žalovaní 1/ a 2/, vo veci rozhodoval aj Najvyšší súd SR, a to na základe dovolania A. B., nar. XX.XX.XXXX voči rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/49/2022 zo dňa 28.02.2023, ktorý toto dovolanie odmietol (uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/13/2023 zo dňa 12.03.2024 v pripojenom spise t. s. DK-6C/21/2020).

12/ Žalobkyňa spolu so žalobou na obnovu konania predložila Rozhodnutie o prípustnosti (povolení) stavby - dodatočné, vydané ONV - odborom výstavby v Dolnom Kubíne dňa 03.07.1973 pod Č. j. K.. XXX/XXXX-XXX/XXXX-X/XX (č. I. 7 spisu). Z tohto rozhodnutia vyplýva, že na žiadosť M. K. zo dňa 19.02.1973 mu bola povolená na pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. A. E. novostavba rekreačného altánku podľa individuálneho projektu s celkovým nákladom na kľúč 25.000,- Kčs (č. I. 7 spisu). Ďalej žalobkyňa predložila aj odpoveď Štátneho archívu v Žiline, Archív Dolný Kubín zo dňa 14.08.2024, v ktorej sa uvádza, že na základe žiadosti A. B., nar. XX.XX.XXXX kolaudačné rozhodnutie na záhradný altánok (resp. rekreačný altánok) k. ú. A. E., vedené na meno M. K. vo fonde MsNV v Dolnom Kubíne medzi rokmi 1973-1990 nenašli.

13/ Žalovaní 1/ a 2/ k svojmu vyjadreniu k žalobe na obnovu konania predložili Rozhodnutie ONV - odbor územného plánovania v Dolnom Kubíne zn. R./XXXX zo dňa 18.01.1984, z ktorého vyplýva, že uvedený výbor povolil stavebníkovi G. K. D. užívať budovu - stavbu chaty v obci A. E. na parcele č. XXX/X vystavenú na základe stavebného povolenia vydaného odborom pre výstavbu a územné plánovanie Rady ONV v Dolnom Kubíne dňa 03.07.1973 zn. K.. XXX/XXXX-XXX/XXXX-X/XX (č. I. 40 spisu). Žalovaní 1/ a 2/ tiež predložili kúpnu zmluvu registrovanú ŠN v Dolnom Kubíne dňa 02.12.1983, z ktorej vyplýva, že G. K. D. a G. B. D. kúpili o.i. parcelu č. XXX/X v k.ú. A. E. vytvorenú z PK parciel vlastnícky patriacich M. K., A. A. a Československému štátu a tiež aj rekreačnú chatu č. X postavenú na EN parc. č. XXX/X k. ú. A. E. (č. I. 41 spisu).

14/ Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15/ V predmetnej veci prvostupňový rozsudok (pokiaľ ide o výroky I., II., III. a IV.) nadobudol právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom súdu II. stupňa a oba sa stali právoplatnými v rovnaký deň: 17.04.2023. Vo výrokoch IV. a V. prvostupňový rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2021. Nakoľko žaloba na obnovu konania bola súdu doručená dňa 12.09.2024, žaloba bola podaná najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň, pokiaľ by súd vychádzal z tvrdenia žalobkyne uvedenej v žalobe na obnovu konania, bola táto žaloba doručená v rámci lehoty 3 mesiacov, odkedy sa mala žalobkyňa dozvedieť o "novom" dôkaze - odpovedi Štátneho archívu v Žiline na jej žiadosť o poskytnutie podkladov k stavbe, ku ktorej bolo rozhodnutím súdu zriadené vecné bremeno, ktorá odpoveď jej bola doručená dňa 14.08.2024. Žalobkyňa tiež tvrdila, že sa dňa 10.09.2024 dozvedela o existencii nového rozhodnutia sp. zn. 2Cob/63/2022 zo dňa 05.08.2024, ktoré stanovuje,

že súd je povinný vykonať každý navrhnutý dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok, pričom nevykonanie takéhoto dôkazu musí byť náležite odôvodnené.

16/ Zároveň súd konštatuje, že žalobkyňa je osobou oprávnenou na podanie žaloby na obnovu konania, pretože podľa § 400 CSP, takúto žalobu môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Prvostupňovým rozsudkom súd rozhodol v neprospech žalobkyne, keď vyhovel žalobe (v tomto konaní žalovaných 1/ a 2/) na zriadenie vecného bremena a súčasne ju zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania žalobcom 1/ a 2/ (v tomto konaní žalovaných 1/ a 2/).

17/ Napokon súd konštatuje, že žalobou napadnutý prvostupňový rozsudok predstavuje formu rozhodnutia, proti ktorej je podanie žaloby na obnovu konania v zásade prípustné. Musí však byť zároveň naplnená niektorá z podmienok uvedených v § 397 CSP:

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

18/ Podľa § 411 ods. 1 CSP, rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

19/ Žalobkyňa ako dôvod žaloby na obnovu konania vymedzila dôvod uvedený v § 397 písm. a) CSP, a to, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a tieto môžu privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

20/ Súd k tomu uvádza, že žalobkyňou uvádzanú existenciu vyššie uvedeného dôvodu na povolenie obnovy konania nezistil.

21/ Na prvom mieste súd poukazuje na to, že žalobkyňa sa nepodarilo preukázať, že by listiny od štátneho archívu (t. j. dôkazy týkajúce sa predmetu sporu) nemohla, a to bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Súd v tomto smere súhlasí s argumentáciou žalovaných 1/ a 2/, že len všeobecné poukazovanie na protipandemické opatrenia nariadené v súvislosti s Covid 19, ktoré žalobkyňa neumožnili osobný kontakt s daným ústavom, či archívom, je nepostačujúce. Žiadne opatrenia v danom období totiž neznemožňovali to, aby listiny, ktoré by žalobkyňa navrhla počas konania vyžiadať, nemohli byť jej (alebo súdu) doručené, keď písomný styk bol takmer bezproblémový. Každopádne žalobkyňa vykonanie tohto dôkazu počas konania nenavrhol a nepreukázala, že by počas konania požadované podklady zabezpečovala a nepodarilo sa jej to. Nehovoriac o tom, že počas konania mohla o zabezpečenie uvedených dokladov požiadať súd, čo neurobila. Súd totiž v konaní vykonal všetky navrhnuté dôkazy. Z tohto dôvodu preto nemôže byť úspešný ani procesný útok žalobkyne spočívajúci v jej poukaze na rozhodnutie sp. zn. 2Cob/63/2022 zo dňa 05.08.2024, ktoré vychádza zo záveru, že "súd musí dbať na to, aby nevyvlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok a nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu je povinný zdôvodniť." V pôvodnom konaní totiž nedošlo k situácii, že by súd nevykonával žalobkyňou navrhnutý dôkaz (konkrétne, že nenariadil vypracovanie ďalšieho geometrického plánu). V pôvodnom konaní žalobkyňa takýto (a ani iný) dôkaz nenavrhol, keď na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený prvostupňový rozsudok žiadna zo strán, t. z. ani žalobkyňa (zastúpená spoločnosťou vykonávajúcou advokáciu) návrhy na ďalšie dokazovanie nemala a z tohto dôvodu súd nemal aké dôkazy vykonať, dokazovanie ukončil a vo veci meritórne rozhodol.

22/ Zároveň súd konštatuje, že nemožno urobiť záver o existencii dôvodu na obnovu konania aj preto, že dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila spolu so žalobou na obnovu konania, nespĺňajú podmienku spočívajúcu v tom, že by boli spôsobilé privedieť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. To však nie len z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ preukázali, že ich rekreačná chata evidovaná v katastri nehnuteľnosti bola (ako rekreačná chata a nie rekreačný altánok) riadne skolaudovaná a nie je tzv. čiernou stavbou, ale tiež, resp. najmä preto, že vecné bremeno nemožno zriadiť v prospech neoprávnenej stavby, ktorej vyporiadanie upravuje § 135c Občianskeho zákonníka. Pokiaľ však ide o stavbu nepovolenú (bez stavebného povolenia), právna literatúra sa prikláňa k názoru, že en bloc túto možnosť vylúčiť nemožno. Podľa názoru súdu pôjde najmä o situácie obdobné v pôvodnom konaní, teda o stavby postavené v čase socializmu.

23/ Zhrnúc doteraz uvedené, ak možno zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve cesty aj k nepovolenej stavbe, v prípade povolenej a skolaudovanej o tom nie je žiadnych pochyb. Žalobkyňou predložené "nové" dôkazy tak v sebe nemajú žiadny potenciál na to, aby v prípadnom novom konaní pre ňu priniesli priaznivejšie rozhodnutie.

24/ Takýto potenciál nemá ani rozhodnutie sp. zn. 2Cob/63/2022 zo dňa 05.08.2024, pretože toto rieši inú procesnú situáciu než bola v pôvodnom konaní, keď vychádza zo záveru o povinnosti súdu vykonať navrhnuté dôkazy, ktoré môžu preukázať skutkový stav, pričom v dotknutom konaní súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy. Žalobkyňa v pôvodnom konaní nepredložila nový geometrický plán, podľa ktorého chcela zriadiť prístup na inom mieste a nepožiadala, aby jej súd predloženie takéhoto dôkazu umožnil, resp. nenavrhol, aby dal nový geometrický plán vypracovať súd. Na tomto mieste súd opätovne zdôrazňuje, že žalobkyňa bola v pôvodnom konaní zastúpená spoločnosťou vykonávajúcou advokáciu.

25/ Vzhľadom na doteraz uvedené súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania a preto žalobu žalobkyne, ktorou sa tohto povolenia domáhala, zamietol, pričom aplikoval § 414 ods. 1 CSP.

26/ Vzhľadom na takýto výsledok konania, keď v konaní boli úspešní v celom rozsahu žalovaní 1/ až 3/, vzniklo im voči žalobkyňi právo na plnú náhradu trov konania. Keďže žalovaní 1/ a 2/ na pojednávaní uviedli, že si náhradu trov konania neuplatňujú, súd právo plnú náhradu trov konania priznal (len) žalovanému 3/.

27/ O konkrétnej výške trov priznaných žalovanému 3/ súd rozhodne do 60 dní od právoplatnosti konečného rozhodnutia v tejto veci (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) – § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).